

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XIV. ÉVF. 4. SZÁM

2011.
BÚCSÚ

www.szentanna.org

Szent Annát köszöntjük...

SZENT ANNA ASSZONY KEZE.

Oh áldott Anya sz. Anna! köszöntlek tégedet szívem' belső hajlékából, és örvendek azokon a' malasztokon, mellyekkel téged' a' mindenható Isten szent Kezed által felékesített; midőn azon édes Onokádat gyakran hordoznád, megígérte, hogy semminémű kéréseidet meg nem vetné. Légyen azért áldott az a' nap, a' mellyen te mint a' kegyelemnek Napja e' világra születél, és melly napon mennyei malasztokkal teljes áldott Lelkedet ki adtad; az-

ért is tetszett a' magasságbeli Istennek, hogy sz. Kezedet e' földön tisztelnék, hogy annak tisztelete által mindent (a' mi nekünknek üdvösségére hasznos) megnyerhesünk. Te hozzád járlok azért, nagy bizodalommal, igaz ajtatóssággal, és szívbéli reménységgel csókolván sz. Kezedet. Oh! tégy részessé engem' az én buzgó, és alázatos kérésemben N. N. és engedjed, hogy én a' te sz. Kezedet itt ideig, holtom után pedig örökké csókolhassam. Amen.

Szegeden, Grün Jánosnál.

Egyházközségünk legnagyobb ünnepén...

A Szent Jakab féle ősevangélium megőrizte számunkra Joakim és Anna élet történetét. Jómódúak voltak. Sokat adakoztak jótékony célra. Vagyonuk egy részét a templomnak adták, másikat a szegények közt osztották szét és a harmadik részből éltek ők maguk. Szerényen éltek békeségben és szeretetben. Csak egy nagy bánatuk volt: nem volt gyermekük! Pedig mily sokat imádkoztak ezért! Míg végül Isten meghallgatta imádságukat és gyermekkel áldotta meg őket, akinek a Mária nevet adták. Hálából gyermeküket, Máriát a templomba vitték, ott neveltették és Isten szolgálatára ajánlották fel!

Becsüljük meg gyermekeinket, hiszen Isten áldása minden gyermek. A jó szülő nemcsak elfogadja a gyermeket, hanem Isten ajándékeként hálás szívvel megköszöni. A gyermek a teremtő Isten munkájának folytatása. Összekötő kapocs a szülők között. A nő hivatása, hogy anya legyen. A katolikus, keresztény nő hitvallása pedig az, hogy Szent Anna példáját kövesse.

Az anyai hivatás nagy hatalom! A történelem bizonyítja, hogy milyen sokat megtehet egy édesanya. Mózes anyja az egyiptomi tilalom ellenére is, - nem ölte meg gyermekét, hanem elrejtette, életben hagyta. S tudjuk, hogy ez a kisgyermek lett később Isten választott népének vezére, aki kivezette népét az egyiptomi fogságból. Gondoljatok Coriolanusra. Elpártol hazájától, Rómától és ostrom alá veszi a várost. Hiába könyörögnek neki: A város vezetői, a szenátus, majd barátai... nem hallgat egyikükre sem. Végül felesége és anyja megy eléje könyörögni, hogy kímélje meg a várost. Anyja kérésére visszafor-

dítja hadseregét! Édesanyja könyörgése megmenti a várost a pusztulástól.

Jézus első csodáját édesanyja, Szűz Mária kérésére teszi meg a kánai mennyegzőn. A naimi ifjú feltámasztását a síró édesanyjának köszönhetjük. Ha ma is csak a jóra használnák fel az édesanyák az Istentől kapott hatalmukat, bizonyára más lenne a mai élet. Nem lenne annyi elválás, annyi családi tragédia. Nem lenne olyan sok kitaszított, elkallódott gyermek. Nem kellene a társadalomnak félnie a fiatalok bűnözöttől. Sok csapás érheti a nemzetet: árvíz, szárazság, természeti csapások, véres háborúk. De mindezekből van kiút. A romba dőlő házakat fel lehet építeni. Az elpusztult vetés helyébe másikat vetni. Ha vannak munkás kezek, akkor a bajokon lehet segíteni. Sokkal nagyobb csapás a nemzet számára a lelki romlás, elkorcsosodás. Nagyon kétséges a nemzet jövője, ha a tiszta családi élet megromlik, -ha a leányok lezüllednek, - ha a családi kötelékek felbomlanak. Vége a nemzetnek, ha a nők fejéről leesik az erény, a tisztesség koronája, melyet az Isten helyezett oda. Kétséges a családok élete, békéje, ha Krisztus nélkül akarnak élni és nevelni! -A mai ünnep bárcsak döbrentene rá minden nőt, édesanyát és nagyanyát Istentől kapott hivatásukra. Tekintsünk Szent Annára, aki hűségesen szolgálta férjét, - Isten iránti hálával eltelve nevelte gyermekét, Máriát. Imádkozunk, hogy ma is minél több hűséges hitvestárs, gyermekeivel törődő édesanya, családjáért imádkozó nagymama lehessen, akik hitük erejével teljesítik Istentől kapott legszentebb hivatásukat!

Nagyidai Zsolt plébános

Szent Anna, a jánoshalmi templom védőszentje

Mai tudásunk és írásos emlékeink szerint előző templomainknál ez nem volt mindig így. 1526 előtt, amikor Jánoshalmát még Csőszapának hívták és kunfalu volt, Csőszapa plébánia létezett itt, kicsi Szent György templomával.

A török hódoltság idején ferences szerzetesek látták el a környék híveit. Ők Kecskemérről és Szegedről jöttek ide gyakran és járták a vidéket. A plébánia a török hódoltságtól 1733-ig a szabadsági ferences szerzetesi plébániához tartozott.

1733-ban a hívek imaházat építettek, vert falból, nádtetővel, sekrestye nélkül. Ennek védőszentje is Szent György volt.

1734-ben el is határozták, hogy gondoskodnak egy Szent Györgyöt ábrázoló oltárképről. Az imaház tudomásunk szerint nem a mai templom helyén állt.

Később Patachich Gábor kalocsai érsek kezdeményezésére újabb templom építésébe fogtak. Az új templom már a mai helyén állt, kelet felé néző homlokzattal. 1746-ban áldotta meg Házi György prépost-kanonok. Kicsi templom volt, de a feljegyzések szerint jó erős anyagból épült. Kerítése nem volt, a körülötte lévő temető miatt. Teteje fölött fából való torony emelkedett, 3 haranggal. Ezt a templomot már Szent Anna tiszteletére szentelték fel.

1783-1787 között a lakosság összefogásával új, nagyméretű templom épült fel, a mai templom főhajó része.

Ezt 1788. július 26-án szentelte fel az akkori kalocsai érsek, ismét Szent Anna tiszteletére.

1803-ban Heinrich Anna adományozta a templom akkori főoltárképét. Ennek a régi oltárképnek a mérete megegyezett a maiével. Ezt a szép barokk festményt ismeretlen magyar festő festette 1800 körül. A

kép Szent Annát és Szent Joachimot ábrázolja a kis Szűz Máriával, fölöttük angyalokkal (a mellékelt kép csak részlet a régi oltárképből). Ez a kép díszítette templomunkat 1888-ig. Ettől az évtől a mai oltárkép látható itt. Ekkor a régi oltárkép vásznát összetekerve a toronyba tették, azután ez elfelejtődött a 100 év alatt. Ugyanis 1988-ban találták meg elég jó állapotban. Restaurálták és a jánoshalmi Római Katolikus Egyházközség, Tajdina József plébános úr idejében, Dr. Dankó László kalocsai érsek engedélyével a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának ajándékozta. A kép megáldására a Stephaneum épület megáldásakor került sor 2002-ben. Ma is ott látható.

1888-tól tehát a mai oltárképünk van itt a templomunkban. Szoldatits Ferenc festette Rómában, tudomásunk szerint ugyanabban az évben.

A kép Szent Annát, Szűz Mária édesanyját és Szent Joachimot, édesapját és a kis Szűz Máriát ábrázolja. A család három tagja háromszög kompozíciót alkot. Az anya zsámolyon ülve tanítja imádkozni és oktatja leányát. Szűz Mária szemben térdel édesanyjával. Az apa, védő, óvó támaszként áll mögöttük.

Felettük egy körkompozícióba rendezett részt láthatunk. A körben középen a Menyeyei Atya mellképe van, kezében a földgolyót tartja. Körülötte kétoldalt imádkozó és virágot szóró angyalok. A festményből öröm, boldogság, biztonságérzet és a szülői szeretet példás gyakorlása sugárzik. Ezt az oltárképet templomunk százéves évfordulóján, fényes ünnepség keretében szentelték fel.

Így tehát 1888-tól látható itt a templom főoltárán ez a kép. De a jánoshalmi templom védőszentje az előző oltárképpel együtt, már 1788-tól Szent Anna.

Azon kívül, hogy őt ábrázolja az oltárkép és az ő tiszteletére szentelték fel a templomot, mit is jelent, hogy Szent Anna a templom és a város lakóinak védőszentje? Elődeink az ő oltalmába ajánlották Jánoshalma és az előző településünk mindenkori lakóit.

Nem véletlenül választottuk a mai Katolikus Iskolánk névadó védőszentjének is őt és ajánlottuk oltalmába gyermekeinket és ifjúságunkat.

Szüleinktől és nagyszüleinktől tudjuk, hogy milyen sokszor fordultak nagy bajban, veszedelemben, világháborúk, betegségek és szorongatások idején a jánoshalmi emberek főleg anyák és nagyanyák a távolban és veszélyben lévő gyermekeik, apák és férjeik oltalmáért Szent Annához. Gondoljunk erre is, amikor mi is felnézünk az oltárképre, egyházközségünknek és városunk minden lakójának a védőszentjére.

Kérjük, hogy anyai és nagyanyai pártfogása legyen velünk ezután is és vigyázzon családjainkra, gyermekeinkre, egyházközségünkre, városunkra és mindannyiunkra! Tanítson meg bennünket megőrizni a családi békét, szeretetet és összetartozást! Tanítson meg bennünket gyermekeink és ifjúságunk helyes nevelésére, tanítására és arra, hogy hogyan tegyük Istennek tetszővé, széppé és tartalmassá az életet!

Kérjük gyakran imában is és szép énekünkkel is, hogy: „Szent Anna! Szent Anna! Krisztus Jézus nagyanyja! Légy híveid oltalma!”.

Martinek Erzsébet

Egy régi. igaz történet

Amikor a jánoshalmi Szent Anna templomban még kötéllel harangoztak, a házakban láncos faliórák mutatták az idő múlását, petróleum lámpák világították meg a gerendás szobákat, akkor esett meg ez a kis történet a város idős harangozójával.

Két dolgról volt nevezetes.

Nagyon messze lakott a templomtól és nagyon szerette a bort. Az utóbbi miatt voltak is panaszok rá, de az apát úr szemet hunyt fölöttük és hagyta a szolgálatában. Megengedte neki, hogy a torony alatti padlásfölszobában lakhasson. Össze is állított egy öreg ágyat, fölvitt egy kis jancsi kályhát és szerényen éldegélt az úgymond szolgálati lakásában.

Egy erős őszi estén elharangozta az esti harangszót, elimádkozta az Úrangyala imádságot, átbálgott a Dági kocsmába egy kis italozásra.

Az ivóban a legények is mulattak az időt. Hogy megrézfálják, az egyik visszahajtotta az óra mutatóját a láncos faliórán. Amikor újra 7 órára ért, figyelmeztették az öreg embert, hogy nem megy harangozni, itt az ideje? Ő tétován, zavartan tekintgetett, ők csak bólogtak, 7 óra van, bizonygatták.

Kapta magát, sietett a templomba és újra már másodszor harangozott 7 órát. Azután lefeküdt az ágyra, betakarózott a subával és elaludt. Amikor a toronyóra a nyolcat ütötte följedtt rá, számolta az ütéseket. Mivel csak hetet számolt, újra elharangozta a 7 órát harmadszorra is.

Az apát úr ezt már nem bocsátotta

A történet béli időkre a kormos gerendák emlékeztetnek a templomtoronyban.

meg neki, másnap „elcsapta”, felmondott neki.

Ma már ez nem történhet meg!

A harangokat elektromágnes húzza, amit elektromos program vezérel.

Ha áramszünet van, vagy műszaki hiba adódik, akkor sajnos kimarad egy-egy harangszó.

De ez ritkán fordul elő!

*íjj. Farkas Mihály
gondnok*

Imádságok különböző alkalmakra

Imádság Szent Annához az anyákért

Szent Anna asszony, akinek hosszú várokozását és esdeklő kéréseit Isten a legdrágább leánnyal, a Boldogságos Szűz Máriával áldotta meg, bizalommal kérünk, könyörögj azokért az anyákért, akiknek szívében elhomályosult a szeretet Isten drága ajándéka, a gyermek iránt!

Esdj ki nekik világosságot és belátást, hogy hűségesen teljesítsék a házasság fő

hivatását, s maguknak szerető gyermekeket, az Egyháznak pedig buzgó tagokat nevelhessenek. Ne engedd, hogy az ártatlan kisdetek keresztség nélkül hunyjanak el, és a legdrágább bölcső, az anyatest legyen a sírjuk!

Szent Anna, állj, kérünk, minden gyermeket foganó anya mellé, és légy oltalmuk mindvégig! Ámen.

Ima Szent Ritához.

A fájdalom és aggodalom súlya alatt teljes bizalommal fordulok Hozzád, hogy megnyerjem a segítségedet, kit a lehetetlenségek szentjének neveznek. Szabadítsd meg az én szegény szívemet, amit az aggodalom nyom, és add vissza nyugalomát lelkemnek, aki sóhajt a bánat súlya alatt. Mivel minden amivel segíhetnék magamon, lehetetlennek tűnik fel, teljesen benned bízom, kit Isten kiválasztott, hogy szolgálója légy a legkétségbeejtőbb eseteknek. Lehetetlen, hogy csak én ne énekelném a csodálatos kép előtt a hála himnuszát. Ha bűneim lennének akadályai, hogy ne teljesedjenek vágyaim, eszközölj ki Istennél türelmet és bocsánatot! Ne engedd, hogy tovább hullassak keserű könnyeket, jutalmazd meg szilárd reménységemet. Ismertetni fogom mindenütt a te nagy irgalmadat a szenvedők iránt. Te csodálatos jegyese a feszületnek, eszközöld ki most és mindig szükségemet! (Most mond el kérésedet ... majd ismételd meg ezt az imát és imádkozd még: Mi Atyánk ... Üdvözlégy Mária .. Dicsőség ...)

A jó halál kegyelméért

Halálom óráján légy ágyam mellett Szűzanyám, akit anyni hittel hívok. Állj ott úgy, ahogy édesanyám állna. Lehet, hogy nyelvem bénult lesz akkor. Lehet, hogy nem tudja többé kiejteni a Te nevedet; szívem azonban mindig ismételni fogja azt.

Ezért hívlak most, hogy azokban a percekben mellettem állj. Talán egyedül leszek, távol minden segítségtől; teljesen egyedül, egyetlen segítő kéz nélkül. Nem lesz talán, aki lezárja szemem. Mégis mosolyogva akarok meghalni, mert Te mellettem leszel. Ezt remélem, ezt hiszem, ebben biztos vagyok. Ámen.

Ft. Nyárádi Ádám

1945-52-ig szemináriumi spirituális Pécssett

Elköszöntünk Balázs atyától

Dr. Bábel Balázs érsek atya Gyöngyösi Balázs káplán atyát augusztus 1-től Kecelre helyezte kápláni szolgálatra. A jánoshalmi egyházközség július 24-én, a vasárnapi szentmise keretében köszönt el tőle. Ezúton is köszönjük Balázs atyának az elmúlt két év áldozatos munkáját. Köszönjük, hogy sok gyermekek számára vonzóvá tette a ministrálást, amivel bevonta őket az egyházközség életébe. Köszönjük a hittanos táborokat, amit akár a kisebbeknek, akár a nagyobbaknak nyaranként szervezett. Köszönjük az „Apa foci” közösség létrehozását, ahol az édesapákat jókedvű együttlét kertébe segítette közelebb Jézushoz. Köszönjük, hogy a Szent Anna Iskolában mindig számíthattak segítségére akár osztálykirándulások, táborok alkalmával, akár a pedagógusok lelki erősítésében.

Köszönjük, hogy az óvodában egy-egy

ünnap alkalmával áhítatot tartott a kisgyermekek számára. Köszönjük lelkesedését, amellyel idejét és energiáját nem kímélve készségesen szolgálta a jánoshalmi híveket.

Isten adja, hogy a Szentlélek erejével hasonló lelkesedéssel tudja az Úristenhez segíteni a keceli híveket is!

Isten áldja Balázs atyát!

Örömmel jöttem Jánoshalmára!

2011. augusztus elsejei hatállyal Dr. Bábel Balázs érsek úr Jánoshalmára helyezte KOLLÁR BALÁZS újmiséis atyát, akit eddigi élet-pályájáról és hivatásáról kérdeztünk

1983.január 03-án születtem Budapesten. Szüleim, Kollár László iskolaigazgató, és Vitvindics Mária történelem és ének szakos tanár a Dabas-Sári Szent János Katolikus Általános Iskolában. Egy húgom van, aki jelenleg felvételizik több felsőfokú intézménybe. Családom Egyház és hivatásuk iránti odaadása, őszinte tiszta vallásossága, a meg nem alkuvó, és mindig az igazság mellett való töretlen kiállása, a családon belüli, harmonikus, nyugodt, baráti, szeretetteljes légkör kialakítása, példa értékűként vésődtek szívembe, és nagyban hozzájárultak hivatásom kialakulásához.

Az általános iskolát Dabas-Győnon a Gyóni Géza Általános Iskolában végeztem 1989-1997 között. Középkolámat az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumban folytattam 1997-2001 között. Ekkor fogalmazódott meg bennem a hittan utáni érdeklődés és jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának nappali tagozatára, amelyre felvételt nyertem. 2001-2006 között minden félévi kollokviumomat és szigorlatomat sikeresen letettem a hittanár szakon.

2001-től hitoktatóként és ministráns vezetőként tevékenykedtem. 2010-ben kértem felvételemet a Kalocsa- Kecske-méti Főegyház-megye kispapjai közé, amelyet Dr. Bábel Balázs érsek atya elfogadott. 2010-2011 között a szegedi Szent Gellért szemináriumban a hatod évet elvégeztem teológiából. Ebben a tanévben gyakorlatra helyeztek ki a szegedi Móraváros, Alsóváros, a kecske-méti Szent család és a jánoshalmi plébániára. 2011. június 25-én pappá szentelődtem, Kalocsán az úr Isten kegyelméből.

Hosszú és nehézségektől sem mentes út vezetett hivatásom megtalálásáig. Nyolc éves koromban kezdtem el ministrálni, néhai Bisztrai László atya plébánossága alatt szülőfalumban, Győnon. Isten és hívek iránti elkötelezettsége, szelíd, és soha el nem utasító, de mindig szeretettől átitott megnyilvánulása vonzóvá tette számomra a papságot, és ezekben az években éreztem először a hívást. Ugyancsak ebben az időszakban kezdtem el járni a gyóni zárdakert szeretet otthonba, és tevékenyen részt vettem a szentmiséken, és a termeket járva jelen voltam számtalan áldoztatásnál, betegek szentségének kiszolgáltatásánál, idős és haldokló testvérek mellett való virasztásnál. Immár 20 éve tevékenyen részt vállalok ezen intézmény hitéletében. A mindennapos templomba járás, megérlelte és vágyat ébresztett bennem, hogy egy tradicionális egyházi iskolába kezdjem el gimnáziumi éveimet, amely nemcsak a teljesítmény orientációra helyezi a hangsúlyt, hanem vezérelként tüzi ki célul, a lélek egészséges nevelését, formálását, építését. Így kezdtem el tanulmányaimat az esztergomi ferences gimnáziumban, ahol sokat köszönhettem P. Herrman Áron ferences atyának, osztályfőnökömnek, aki a fiatalkort tekintve az egyik leglázasabb időszakban foglalkozott velem. Egyszerűségével, halk szava ellenére mindig, tekintélyt parancsoló, szilárd erkölcsi alapon nyugvó jelenlétével, bemutatta, hogy hogyan lehet, életpéldával előjární, és az emberek ügyét szolgálni. A gimnázium elvégzése után, bár éreztem, a hívást, de nem mertem még egyértelmű választ adni rá, ezért, hogy lelkiismeretemet megnyugtassam, egy kompromisszumos döntést hoztam magamban: maradok az egyházi tanulmányok folyamán, de nem, mint papnövendék, hanem mint világi hitoktató. Ekkor jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudomá-

nyi Karára. Természetesen tanulmányaim alatt folyamatosan részt vettem az Egyház életében. Úgy is fogalmazhatnék, hogy 18 éves koromban a Jó Isten, bedobott a mélyvízbe, hogy tapasztalatot szerezzek, mind az árny, mind a napos oldaláról az Egyházon belüli életnek. Amelyek megtapasztalása, akkor nagy próbatétel elé állított, utólag nézve azonban, felvértezett, megerősített, teherbíróbbá, és elszántabbá tett Krisztus evangéliumának megélésére és hirdetésére. Több településen elkezdtem a ministránsokkal való foglalkozást (Tatárszentgyörgy, Gyón, Ócsa), és a hitoktatást (Tatárszentgyörgy, Hernád, Ócsa, Dabas-Sári). Kiemelkedő eredményeket értünk el, mind tanulmány, mind futball terén. Gyónon és Tatárszentgyörgyön, a plébánosaimmal, ifjúsági centrumot hoztunk létre, ahol vallásos szellemben és kulturált körülmények között tölthették el idejüket a fiatalok, megmenekülve az értelmetlen, és veszélyes, utcán való csellengéstől. Több helyi napközis, illetve az ország különböző tájain megrendezett nagytábor, és más egyházközséget érintő program megszervezésében, és lebonyolításában is tevékenyen működtem. Beindítottuk az atyákkal a betlehemes és szép hagyományát, és létrehívtuk a fiatalokból a passió előadását. Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök atyától, megkaptam az áldoztatáshoz, és az igeliturgia tartásához szükséges engedélyt, amely szent szolgálatot, tevékenyen végeztem. Mint plébániai kiségitő, először, mint irodai munkás, majd, mint vezető, igazgattam a hivatali ügyeket, és a könyvelést.

Szabadidőmben szívesen sportolok. Kedvenc sportjaim a futball. és a horgászat, amit

heti illetve havi rendszerességgel üzök.

Az egyházban szolgált idő alatt, hivatásom megérelődött, és a jó acélhoz hasonlóan kiállta a tűzpróbát. Ugyanakkor a nagy igénybevétel miatt, már, már kezdett felőrlődni erőm. Ekkor a Teremtő, megálljt parancsolt, és pihenőt ajánlott fel, hogy átgondoljam hivatásomat, és végleges döntést hozzak: világiként szolgálni az úr szőlőjében részben átadni magam

Neki, vagy mindent odaadva, papként együttműködni és egyesülni vele. Így kerültem Szegedre a papnevelő intézetbe, ahol a nyugalom évében, ott tartózkodásom alatt, a lelki vezetés, az imaéletben való elmélyülés, végérvényesen tudatosította bennem, hogy egész életemet Isten gondviselő szeretete hatotta át, és van velem valami terve. Több estben letérhettem volna a hit útjáról, de fogta a kezem, és vezetett tovább. Külön nekem ácsolt keresztetek alatt görnyedtem, és nem egyszer összeroppanhattam volna, de sorstársként velem volt, megkönnyítette terheimet, és kimentett a szorongatott helyzetekből. A megpróbáltatások által tanított meg az alázatra, és arra, hogy hagyatkozzak Rá, és engedjem kibontakoztatni életemben, az Ő akaratát. Átadtam magam Neki! Az Ővé vagyok! ezért választottam a keresztben haldokló Jézus utolsó szavait jelmondatomnak, amelyben teljesen átadja magát Mennyei Atyjának: „Atyám kezembe ajánlom lelkemet”! Meghaltam eddigi életemnek, és feltámadtam egy új életre, amelyben már nem önmagamnak, hanem Istennek élek, és arra törekszem kegyelme segítségével, hogy embertársaim üdvösségén munkálkodjam.

Ehhez kívánunk áldásos szolgálatot!

Arra vágyom, hogy megismertessem mindenkivel Isten nagy szeretetét

Kedves Testvérek!

Most, hogy Dr. Bábel Balázs Kalocsa-Kecskeméti érsek atya egy fiatal, ezen a nyáron szentelt káplánt helyezett hozzánk, és itt Jánoshalmán kezdi meg papi szolgálatát, több minden eszembe jutott a papi hivatással kapcsolatban. Például: Adjunk hálát a Jóistennek, hogy a mai önző zűrzavaros világban is akadnak fiatalok, akik teljes szívvel a Jóisten és a hívek szolgálatának szentelik az életüket!

Eszembe jutott, hogy mindenki meghívása erre az útra csodálatos, titokzatos és más! És az is, hogy milyen sok kegyelem és segítő erő kíséri végig a papok nehéz, de szép életét és hivatását.

Istennek legyen érte hála!

A híveket is gyakran kéri, hogy állandóan imádkozzanak papjaikért és segítő szeretettel álljanak mellettük!

Ezt kérjük most is!

A napokban kezembe került egy riport, amit velem készítettek a diakónussá szentelés előtt, több mint hat éve.

Szeretném megosztani a testvérekkel, hogy én milyen gondolatokkal és lelki indítással kezdtem meg papi életemet és hivatásomat.

Édesapám és Édesanyám első szentmisémen a szentáldozás pillanatában

**„Arra vágyom, hogy
megismertessem
mindenkivel Isten
nagy szeretetét”**

Diakónus jelölt lett Nagyidai Zsolt akolitus V. éves papnövendék, aki Pécssett végzi tanulmányait. Várhatóan december 26-án szenteli szerpappá Dr. Bábel Balázs Kalocsa-Kecskeméti érsek. Nem könnyű a döntés és az út sem a papságig.

Mégis, hogy jutottál el idáig?

- Már kisgyerek koromban nagyon szerettem a templomot és örömmel mentem szentmisére. Kisfiúként a magam készített, friss virágokkal ékesített kis oltáron „miséztem”. Húgommal, Zsuzsival még osztay is süttöttünk a villanytűzhelyen. Gondtalan, igazán boldog gyermekéveim és kamaszkorom volt. A középiskola után mégsem a szemináriumot választottam. Féltem, pedig mindig is ott volt bennem az az érzés, hogy pap legyek, hogy megismertessem mindenki Isten nagy szeretetét. Példaképpen állt előttem Szungyi László esperesplébános atya. Szerettem a hit-tan órákat, amiket ő tartott, mert mindig színesen, izgalmasan és kedvesen tanított,

oktatott bennünket. Gizella nővér szerény-ségével és kedvességével példamutató volt mindannyiunknak.

A középiskola után sikeresen felvételiztem az újvidéki Művészeti Akadémián és ennek köszönhetően elkerültem a kegyetlen háborút. De hamarosan beláttam, hogy a színház nem az én világom, habár színész és bemondó is szerettem volna lenni. Amatőr színészként sokszor szerepeltem és sok szavalóversenyen vettem részt. Most is megvan bennem a színház és az opera szeretete. Az életemet meghatározó hívást egy budapesti, katolikus ifjúsági találkozóan éreztem meg. A hívást olyan erősnek éreztem, hogy rájöttem: Jézus hív. Én pap akarok lenni. A lelki beszélgetést vezető atya meghívott a bugaci plébániára, ahol szolgálatot teljesített. Itt több hónapra keresztül érlelődött bennem a hivatás, míg 2000. június 26-án, édesanyám születésnapján, Kalocsán, 26 éves koromban az érsek úr felvett kispapjai közé és Vácra küldött tanulmányaim megkezdésére.

Sok új embert ismertem meg, sok barát-ra lettem, pedig az ismeretlenbe mentem. Mindig jó előjáróim voltak és vannak. Mielőtt kispap lettem, a házasság gondolata is többször megfordult fejemben. Nagycsaládra vágytam. De a papi hivatás erősebb volt mindennél. Bízom abban, hogy papként bárhová kerülök is, ott egy nagy, boldog családban lehetek. A papra, bárhová kerül, szükség van ebben a sokszor oly kegyetlen világban. Szeretném megmutatni minden embernek, hogy a vallás nem szigorú középkori szabályok tömkelege, hanem a vallás út „Isten kertjébe”, ahol az örök élet vár reánk.

• *Kik támogattak döntésed véghezvitelében?*

- Mivel a vallásos nevelést a katolikus szülői háznak, szüleimnek, de különösen anyai nagyszüleimnek köszönhetem, hiszen nagyanyám tanított meg az

első imádságokra is, tehát ők voltak akik mellettem álltak döntésemkor. De sokat köszönhetek Kollár Mária tanárnőnek is, aki elmélyített az irodalom világában és hálával tartozok Bedekovich Marika tanárnőnek, hogy annyi éven át nagyanyai szeretettel énekelni tanított. Az egyházi zene és az istenes versek mindig is erőforrást jelentettek nekem. A zene csodálatos világ. Sokat énekeltem a temerini Szent Cecília kórusban.

• *Úgy tudjuk a szentelés után a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyében vállalatszolgálatot.*

- Hiszem, hogy nem véletlenül kerültem tanulmányaim elején a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyébe, Bugacra. Így természetesen volt számomra, hogy ide jelentkezem kispapnak és a szentelésem után itt szeretnék szolgálatot teljesíteni. A főiskolára való fölvételem után a bugaci Keserű István atya, aki annyi szeretettel és törődéssel vett körül autóbalesetben meghalt. Bugacra a mai napig is örömmel térek vissza, mert csodálatos emberek lakják és sokszor ellátogatnak hozzám a pécsi szemináriumra is. Külön köszönöm ezt a bugaci Kovács Illésné Rózsika néninek. A szabadkai egyházmegyét is nagyon szeretem és a nagybecskerekit is. Csodálatra méltó, hogy Bánságot kevés lelkipásztor ellenére buzgó Isten és papszerető emberek lakják. De bárhová is kerülök, mindig temerini leszek. Szeretem Temerint. Szeretem az embereket akik között felnőttem és szeretem a Kastély utcát, ahol gyermekkoromban annyit játszottam. Köszönöm mindenki imáját és azt, hogy mindig oly nagy szeretettel fogadnak, amikor itthon vagyok.

Így vallottam annak idején Ökrös Edit riporter hölgynek, aki hivatásomról kérdezett a Temerini Harangszó című újság számára.

*Nagyidai Zsolt
plébános*

Archívumainkból

Csorba Benedek, Jánoshalmi származású áldozópap újmiséjén, Dr. Belon Gellért püspök úrral, plébánosunkkal a jánoshalmi templomban

Egy zárdaiskolai osztály 1944-ben M. Roberta és M. Placia nővérekkel és Demsa Péter káplánnal, az iskola udvarán

1939-ben Úrnapián készült ez a csoportkép egy színjátszó csoportról a zárdaiskola udvarán. A hátsó sorban, főt, kitért karokkal a gyermek Jézust alakító, Kiss Jánosné Rózsika néni látható.

Közös sírban nyugszanak

A Jánoshalmán elhunyt Kalocsai Szegény Iskolanővérek rendjébe tartozó 6 nővér közös sírban nyugszik a Kápolnás-temetőben, s nevük is olvasható a síremléken elhelyezett új emléktáblán

Pünkösdi hangverseny

Csodálatos délutánnal ajándékozták meg a jánoshalmi híveket és mindazokat, akik eljöttek a pünkösdi hangversenyre az érseksanádi Összhang Kórus. Hálás köszönet ezért a szép estéért, melyen ismert kórusművek és orgona muzsika mellett az irodalom is helyet kapott .

Úrnapja 2011

AZ időjárás viszonylag kegyes volt hozzánk és így a templomon kívül meg lehetett tartani az úrnap körmentet. A szél néha okozott bosszúságot a szabadtári oltárok készítőinek, de így is szebbnél szebb kompozíciók készültek az az eukarisztia (oltáriszentség) tiszteletére, és méltó ünneplésére

Szépül a plébániai kápolna

Az 1990-es évek lején elkészült kápolna festése az elmúlt évtizedek során igen megviselt lett. Ráfért már a megújítás. Az Egyházközségi Képviselő-testület támogatásával Nagyidai Zsolt plébános felkérésére szakemberek végezték el a munkát. Felvételünkön Faddi József segítő és a

plébános úr együtt örül az addig elvégzett munkák eredményének, a tiszta falak között. A pakolás még hátra van, de az is elkészül rövidesen, s szeptemberben újra itt lehetnek a reggeli szentmisék

Napközis tábor

Június 14 és 17 között hittanos napközis tábort tartottunk a plébánián 46 gyermekkel. A tábor résztvevői a Hunyadi és a Szent Anna iskola alsós hittanos diákjai közül kerültek ki. Az idei tábort a bibliai Dávid király történetébe ágyaztuk bele. Voltak erősségi és ügyességi vetélkedők, kézművesség, gyöngyfüzés, üvegfestés és sok egyéb játék. A tábor különlegessége az volt, hogy a plébánia ifjúságát is meghívtuk. A barátság gyorsan megkötöttetett a kicsik és nagyok között, ami minden-

kinek nagy öröme szolgált. Köszönetet mondunk a tábor ideje alatt segédkező 36 főnek, hiszen az ő munkájuk nélkülözhetetlen volt.

Balázs atya

Gyermekekkel a természetben

Az iskola befejeztével a szülők és a gyermekek mindig várokozással néznek a nyár elé.

A szülők szeretnék, ha a gyermekeik tartalmasan töltenék el szabadidejüket, és ismeretekben is gazdagodnának. A gyermekek pedig élményekre vágynak.

Ehhez kínáltam lehetőséget kollégáim gyermekeinek, amikor vendégségbe hívtam őket Szentkatára, a tanyánkra. Segítőmmel, Görhöny Katalinnal minden alkalmat megragadtunk, hogy olyan élményekben legyen részük, amilyenekben, az óvodában és az iskolában nem részesülhetnek. Ezért pl. nagy izgalom előzte meg az éjszakai túrát, amit sikeressége miatt másnap meg kellett ismételni. A napali erdei túra embert (vagyis gyermeket) próbáló volt. A hőséget, a meleg homokot, a szomjúságot, a derékig érő növényzetet leküzdve, egymást segítve, mindenkinek sikerült célba érni. Fáradtságunkért kárpótolta bennünket az útközben talált gyönyörű pillangó, a hernyó, a színes virágok és a „hatalmas” domb. Ezután különösen jól esett az ebéd, amihez mindenki hozzájárult egy kis munkával. A tábortűz és a szalonasütés során a tüzről megszerzett ismereteiket nagyon jól alkalmazták. Megfo-

galmazták a tűzzel kapcsolatos veszélyeket és megtehették az óvintézkedéseket. A hosszantartó beszélgetés, éneklés és játék közös emlékké vált az ott lévők számára. Nem maradt el a közös áhítat sem a szabadban, amikor hálát adtunk Istennek, hogy együtt lehetünk, egymásra figyelve, szeretve tölthetjük el mind a két napot. A gyermekeknek nem hiányzott a telefon, a számítógép és tv, mert ezek nélkül is nagyon jól éreztük magunkat. Mindannyian megtapasztaltuk, hogy milyen gazdag programot tud nyújtani a teremtett világ, csak fel kell ismerni benne a lehetőségeket

Csízovszki Lászlóné

Istenem! Vétkeztem, és eltűrted. Elhagytalak és még mindig fönn tartasz. Ha bánkódom, megbocsátasz. Ha visszatérek, ismét befogadsz. Ha halogatom ezt, vársz rám. Visszahívsz, ha eltévedek. Édesgetsz, ha ellenállok. Megvárod, míg felébredek kábultságomból. És egészen magadhoz ölelsz, ha Hozzád térek. Ámen
(Szent Ágoston imája)

Ifjúsági tábor

A jánoshalmi keresztény fiatalok 11 fős csoportja 2011. július 11-én reggel 7 órakor indult a vasútállomásról Magyarereggyre, ahol 5 napon keresztül táboroztak.

A tábor első napján beköltöztünk a szálláshelyre. Szállásunk az bajai Eötvös József Főiskola hidrológiai erdei iskolája volt. Délután a közelben lévő Méré várához mentünk fel, ahol az első nap lelki programját tartottuk, ezután a közelben lévő strandon találtunk testi felüdülést. Másnap kedden reggel Szászvárra mentünk, ahol megnéztük a Bányászati Múzeumot, majd a település központját fedeztük fel, és a templomban egy imát is elmondtunk. Ebéd után indultunk vissza Magyarereggyre a szállásunkra, utunkat szép erdei ösvényeken keresztül tettük meg. Útközben kis kitérővel újra meghódítottuk Méré várát. A visszafelé vezető út kb. 12 km volt. Este megtartottuk az első táborüzünket. Szerdán a Zengőt másztuk meg, oda-vissza 24 km-es túra során, és egy kis kitérővel a Cigány-hegyi kilátóból csodáltuk meg a tájat. A legnehezebb szakasz a Zengő előtti 1 km volt, ahol kb. 20%-os lejtőt kellett leküzdeni. A nap végére jól elfáradtak, nyugalommal hajtottuk álomra fejünket. Csütörtökön Óbányára túráztunk, ami szintén 20 km-es táv volt oda-vissza. A cél felé tartó utunk a hegyeken keresztül, kereszt jelzésű turista ösvényen vezetett, így jó pár lejtőt is le kellett küzdenünk. Óbányán ebéd után segítettünk átköltöztetni a fazekas kiállítást a szomszédos kultúrházba. Ezzel tízszeresére növeltük a köl-

töztetés sebességét. Visszafelé úton már könnyebb ösvényt választottunk. Keresztül haladtunk Kisújbanán, majd ismét felmentünk a Cigány-hegyi kilátóra. Eset volt a záró táborűz, és egy rövid 6 km-es éjszakai túra. Pénteken délelőtt 10 órára elhagytuk a szállást, és a napot a strandon töltöttük. Július 15-én este 7 órakor érkezünk meg a jánoshalmi vasútállomásra.

A táborban részt vett Varga házaspár (Feri bácsi és Csilla néni) és a legfiatalabb családtagjuk Árpika, aki a tábor központi személye volt. Csilla néninek köszönjük a

sok főzést. A táborban Balázs atya rendszeresen tartott szentmisét és minden napnak meg volt a lelki programja. Négy új étkezési imát is megismertünk. Úgy gondolom, hogy mindannyian töltöttünk lelkileg, még ha fizikailag el is fáradtunk, hisz az 5 nap során több mint 60 km-t gyalogoltunk. A tábor jó alkalom volt arra, hogy egy kicsit jobban megismerjük egymást és ne csak idegenként nézzünk egymásra a vasárnapi szentmiséken.

Blázsik Endre

A hetedik hittantábor Kunfehértón

Már hetedik alkalommal szerveztük meg Kunfehértón a hittantábort. Az idén a Hunyadi János Általános Iskola hit-tanosai és a Szent Anna Általános Iskola diákjai töltöttek el egy csodálatos hetet együtt. A tábor mot-tója „a család értéke” volt. Az ismerkedés játékosan, sok nevetés közepette történt.

Másnap a család volt a beszélgetésünk alapja, ezt próbáltuk boncolgatni közösen, majd csoportokban. Készítettünk egy „ideális család” és egy” nem ideális család” montázst, ahol mindenki a kiválasztott és ráragasztott kép-pel próbálta illusztrálni az elképzelését erről, néha a szomorú valóságot tükrözve. Beszélgettünk a kötelességeinkről és jogainkról a családjukban, majd kitértünk a keresztyén család értékeire is: Hogyan tudunk aktívabban bekapcsolódni és részt venni a saját családunk és egyházunk életében. Mindannyian egyetértettünk abban, hogy milyen fontos a harmónia a család és a gyerekek életében is, mely biztosságot, melegséget, szeretetet ad nekik, amiben jellemük fejlődhet. Mint példakép, többen hangsúlyozták az édesapa és anya szerepét együttesen.

A jó időből nem volt hiány, háromszor is lementünk a tóra, ahol lehűtöttük magunkat és jót játszottunk. A „Szentjánosbogár” Klub tagjai tudják, hogy nincs tábor méta nélkül, de a sportnap is szórakoztató volt. Az erdőben az akadályversenyen is hősiiesen teljesítettek a csapatok, amely sátorépítéssel zárult. A kézműves foglalkozásokon kipróbálhatták művé-

zeti tehetségüket, kis ajándékot készítve szetteiknek. Az esti bújócskát és a számháborút is nagyon élvezték a gyerekek. A csapatot két családra osztottuk, ahol gyakorolhatták az egymásra figyelést, toleranciát, szeretetet, konfliktusok megoldását. A társasjátékokban és egyéb közösségi játékokban sem volt hiány. A reggelt mindig egészségesen kezdtük, a test és a lélek építésével, és úgy is fejeztük be, torna és ima formájában. Akinek igénye volt hallgathatott esti mesét a hálaadás után. A tábor fénypontja az utolsó nap estéjén a tábor-tűz és a körülötte zajló vidám játékok voltak. A tábor-tűzet mindig a legidősebb gyerek és az első táborozók gyújtják meg. Szombaton délben tértünk haza kerékpárokkal, nagyon fáradtan, de tele élményekkel.

Köszönetet mondunk a szülőknek és hozzájárulóknak minden segítségükért. Úgy váltunk el, hogy jövőre is találkozunk, mert jó együtt lenni. Köszönjük a Jóistennek, hogy újra megtapasztalhattuk az Ő jóságát és szeretetét. Minden együtt töltött napon lehetőséget kapunk, hogy gyakoroljuk ezt. „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket”

Bajkó Ilona hittantanár

A Szent Annában történt

Pedagógusnap az iskolában

A 3. osztályos szülők és gyermekek nagyon szép ajándékkal lepték meg az iskolában dolgozó nevelőket pedagógusnap alkalmából. Bánfiné Sódar Szilvia, Király Anikó, Gulyás Katalin, Lábadi Éva és Boros Gáborné, a szülői közösség képviselői, fontosnak tartották, hogy megkö-

szönjék munkánkat. Összeállítottak egy műsort, melyre teljes titokban, idejüket nem sajnálva készítették fel a gyermekeket. A köszöntő igazán bensőséges, szívhez szóló volt, majd virággal, emlékkártyával, sőt finomabbnál finomabb házi süteménnyel kedveskedtek a jelenlévőknek.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szülőknek és a gyerekeknek ezt a szép délutánt. Az ünnepség közben kicsit mindannyian fontosnak éreztük magunkat, jól esett valamennyiünknek, hogy munkánkat elismerik és hálásak a gyermekeikkel való törődésért.

Kedves Szülők és Gyerekek, nagyon köszönjük ezt nektek!

Simityné Mészáros Judit

Ballagás

Június 12-én búcsút vett iskolánk minden nyolcadikos tanulója. Várva várt, mégis nehéz nap volt ez a számukra. Reméljük, életük e részét sohasem feledik, a boldog percekét szívükben megőrzik! Magukkal viszik a tudást, a hitet, azt a szépet s a jót, mit intézményünkben kaptak.

A visszaemlékezés és a köszönetnyilvánítás perceiben, a ballagók nevében, Simon Imre beszélt az eltöltött évekről. Általá-

nos iskolás éveik jutalmaként 17 tanuló vehetett át díjat kitünő vagy jeles

tanulmányi eredményéért, versenyeken való részvételéért, sportversenyeken való teljesítményéért. Az idei évben Kiss Györgyné alapító igazgatónő és főtisztelendő Nagyidai Zsolt plébános úr adta át a Pro Meritis díjat és az azzal járó komoly pénzjutalmat három tanulóknak nyolc éves kiemelkedő eredményükért: Czímber Nikolettnek, Farkas Zsa-

nettnek, Taskovics Renátának. Az intézmény támogatásáért Pro Scola díjat adományoztak Farkas Andrásnak, akinek ezúton is köszönjük segítségét.

A ballagók ünnepségünk végén spanyol és flamenco elemekkel átszőtt táncvariációval búcsúztak az iskolától, a diáktársaktól, nevelőiktől. Hitben és sikerekben gazdag éveket kívánunk nekik!

Évzáró

Ismét véget ért egy tanév. A Szent Anna Katolikus Óvoda Általános Iskola és Diákotthon június 16-án tartotta tanév-

záró ünnepségét az iskola udvarán.

Az év zárásaként furulyásaink, versmondóink, táncosaik színes műsor-

számokkal készültek, majd Horváthné Sörös Anita ünnepi beszédet mondott. Hisz egy intézmény életében a tanévnyitó és a tanévzáró alkalom az, amikor az intézmény vezetője megoszthatja elképzeléseit, értékelheti az elmúlt tanévet, vagy éppen kitűzi a következő év céljait. Az értékelő szavak után kitűnő tanulóink, versenyeken kiemelt eredményt elért diákjaink vehetik át jutalmaikat.

Az ünnepi műsor végén a diákok terme-

ikbe vonulva átvehették bizonyítványukat, és ezzel végérvényesen kitört a vakáció.

Szente Mariann

A Jánoshalmi Napokon

A Jánoshalmi Napok keretében énekarunk és barátaink musical-válogatással léptek fel a szabadtéri színpadon. Erre az alkalomra a zeneszámokhoz illő koreográfiával is készültünk. Sajnos az időjárás nem volt kegyes; az erős szél miatt a kiváló technikai berendezések ellenére szinte lehetetlenné vált a produkció hangosítása. Azonban a gyermekek teljesítménye

így is dicsérendő volt, a legjobb formájukat hozták. A műsoridő szűkössége miatt nem történt meg a szereplők bemutatása.

Álljon most itt a névsor: Bánfi Anna Éva, Berta Virág, Bognár Edmond, Boros Gitta, Dági Orsolya, Nikli Andrea, Varga

Virág, Zámbo Loretta, Czeller Ágnes, Dági Gabriella, Berecz Ramóna, Berecz Roxána, Bányai Krisztina. Vendégszereplők: Bányai Eszter, Buzder Renáta, Jacsó Ibolya, Pék Andrea, Terner Dániel.

Ezúton szeretném megköszönni a résztvevő gyermekeknek, hogy a nyári szünetükből időt áldoztak a felkészülésre!

Mné Buzder Mónika

Apródnapló

Lovagok és lova-
gi úrhölgyek! Apró-
népek! Közhírré téte-
tik! – Ezekkel a sza-
vakkal vette kezde-
tét július elején a
Szent Anna Iskola
2011-es nyári tábora
Kövágószőlőn.

Az idei program a
középkor jegyében
zajlott, s az eltöl-
tött napok folya-
mán az apródjelöl-
teknek, próbák soka-
ságát kellett kiállni-
uk felnőtt úrhölgyek és lovagok vezeté-
sével. Jó példa erre a Jakab-hegy meg-
hódítása, amely során a bátor tanoncok-
nak zord sziklákat és emelkedőket kellett
meghódítaniuk, és még rablók is megtá-
madták maroknyi csapatukat. Voltak ész-

pallérozó, hitismereti feladatok és fizi-
kai erőt igénylő bajnokságok, versenyek. A
leginkább embert próbáló, a bátorságpró-
ba: sötétben, három fáklya fényénél, néma
csendben fel a rejtelkedő Jakab-hegyre!
Természetesen a pihenésre és az erőt feltöl-
tésére is volt alkalom: fürdőzés, temp-
lomlátogatás, városnézés, vár- és ter-
rariumi séta keretében.

Az alapszabályokat a tábori regula
rögzítette, és ezen intelmek szellemé-
hez méltóan kellett élni és cselekedni.
Aki sikerrel állta a harcot, arra foga-
dalomtétel után, lovagi kard által az
apróddá ütés várt.

Mi mindannyian, akik részt vettünk
ebben az izgalmas játékban, köszönet-
tel tartozunk:

Bányai Gábornak, mint magánem-
bernek, és mint a Bács-Kiskun Megyei
Közgyűlés Elnökének, Malustyik
Bélának, Hercegné Faddi Jolánnak, a
Szent Anna Katolikus Iskoláért Ala-
pítványnak, a Magyar Máltai Szere-
tetszolgálat jánoshalmi csoportjának,
hiszen segítségük nélkül ez a tábor
nem jöhetett volna létre.

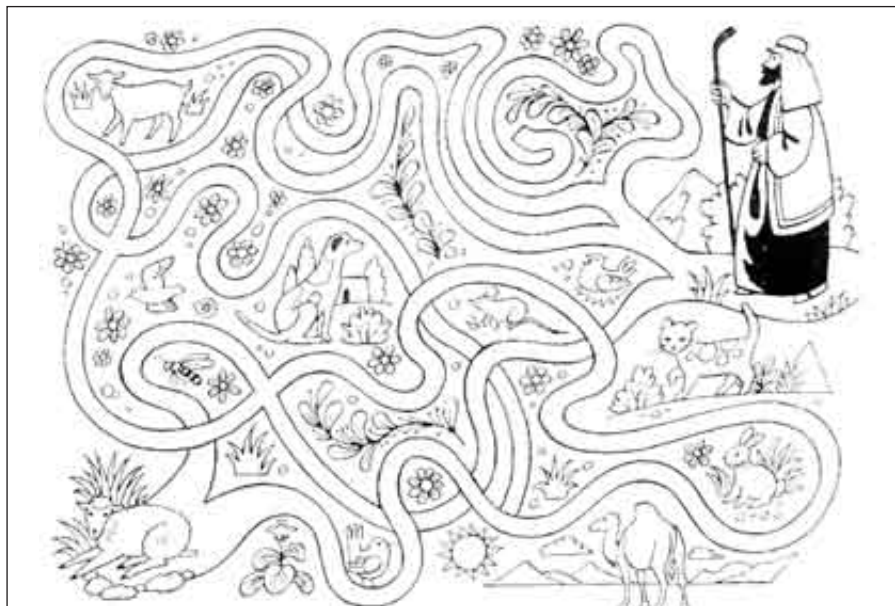
Csapóné Sarok Enikő

Kedves gyerekek!

Ez az oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

Segítsetek megtalálni a Jó Pásztornak az Elveszett Bárányt!

Melyik bibliai történet jut eszedbe az alábbi képről? Színezd ki a rajzot!

Ima a családokért

Ha egy család közösen imádkozik, boldog lesz és együtt marad

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
<http://www.szentanna.org>

E-mail: stanna@optanet.hu

Kiadja:

A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala
Jánoshalma, Béke tér 11.

Felelős kiadó:

Nagyidai Zsolt plébános

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Felelős szerkesztő:

Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:

Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Ó, Jézus, add, hogy családjainkban
Béke és egyetértés uralkodjék,
Hogy tiszteletben tartsák az imát
És Isten törvényét,
És hogy a törvény megtartása
Ennek szeretetét is jelentse.

Ó, jézus, élj úgy
Minden keresztény családban,
Amint egykor Názáretben éltél.
Tartsd meg szereteted által
A család egységét minden pillanatban,
És az örökkévalóságban.

Oltalmazd, ó, Jézus
Azt a családi békét,
Amely egyedül képes megenyhíteni
Az élet keserűségét.

Boldog XXIII. János pápa

Ezúton szeretnénk megköszönni Ft. magiszter Szungyi László atyának – a 70 éve testvérvárosunk – Temerin esperesplébánosának, hogy elfogadta meghívásunkat a búcsúi szentmise bemutatására és a szónoklásra! Isten éltesse!